

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صَلَّى مُحَمَّدًا عَبْدًا وَوَعْدًا

فوعه و کفریا

گزارشی از نسل کشی شیعیان سوریه با دو سال محاصره

«فوعه» و «کفریا» دو روستای شیعه‌نشین هستند که در عمق مواضع گروه‌های مسلح مخالف دولت و تروریست‌های جبهه النصره محاصره‌ای دو ساله را تحمل می‌کنند. نزدیک به ۲۰ هزار ساکن این دو روستا از فراموش‌شدگان جنگ سوریه هستند.

به گواهی اسناد و شواهد، با وجود اینکه اوضاع انسانی در هیچ نقطه‌ای از سوریه به اندازه این دو روستا بحرانی نیست، کوچک‌ترین نامی از فوعه و کفریا در محافل رسانه‌ای و دیپلماتیک بین‌المللی به میان نمی‌آید. عملیات پاکسازی حلب شرقی و فشارهای بین‌المللی برای نجات مخالفان مسلح فرصتی برای مطرح کردن این دو روستا پیش آورد. به اصرار حزب‌الله

لبنان اجازه خروج تروریست‌ها از حلب شرقی منوط به خروج اهالی فوعه و کفریا شد تا این مردم غیر مسلح پس از دو سال محاصره بتوانند از میان مخالفان بیرون آیند و به مناطق تحت تسلط دولت بروند؛ اما فشارهای بین‌المللی و تمامی اعضای دائم شورای امنیت مانع از این رویداد انسانی شد و در کمال تعجب با خروج این غیر نظامیان از محاصره نظامیان موافقت نشد. سرانجام با مقاومت ایران و حزب‌الله، تروریست‌ها و دولت‌های حامی آنها تنها با

خروج دو هزار و ۵۰۰ نفر از اهالی فوعه و کفریا در مقابل ۴۰ هزار نفر از تروریست‌ها به همراه خانواده‌های‌شان موافقت کردند. در دور اول نزدیک به ۱۰۰۰ نفر از مردم از فوعه و کفریا خارج شدند.

تمامی مجروحان در کف اتوبوس‌ها جابه‌جا شدند و مسیر چند ساعته را در

طی ۳ روز پیمودند؛ اما زمانی که تمامی

۴۰ هزار نفر طرف مقابل از حلب شرقی خارج شده بودند، مسلحان با نقض توافق، اجازه خروج این اتوبوس‌ها را ندادند.

گفتنی است، فوعه و کفریا کوچک‌ترین مزیت

نظامی برای دو طرف درگیر در سوریه ندارد؛ چرا

که برای گروه‌های معارضة و تروریست‌ها، این دو روستا کاملاً سقوط کرده به شمار می‌آید و هر زمان که اراده کنند خواهند توانست وارد فوچه و کفریا شوند.

از نظر دولت سوریه هم امکان آزادسازی این دو روستا در اوضاع کنونی بسیار سخت

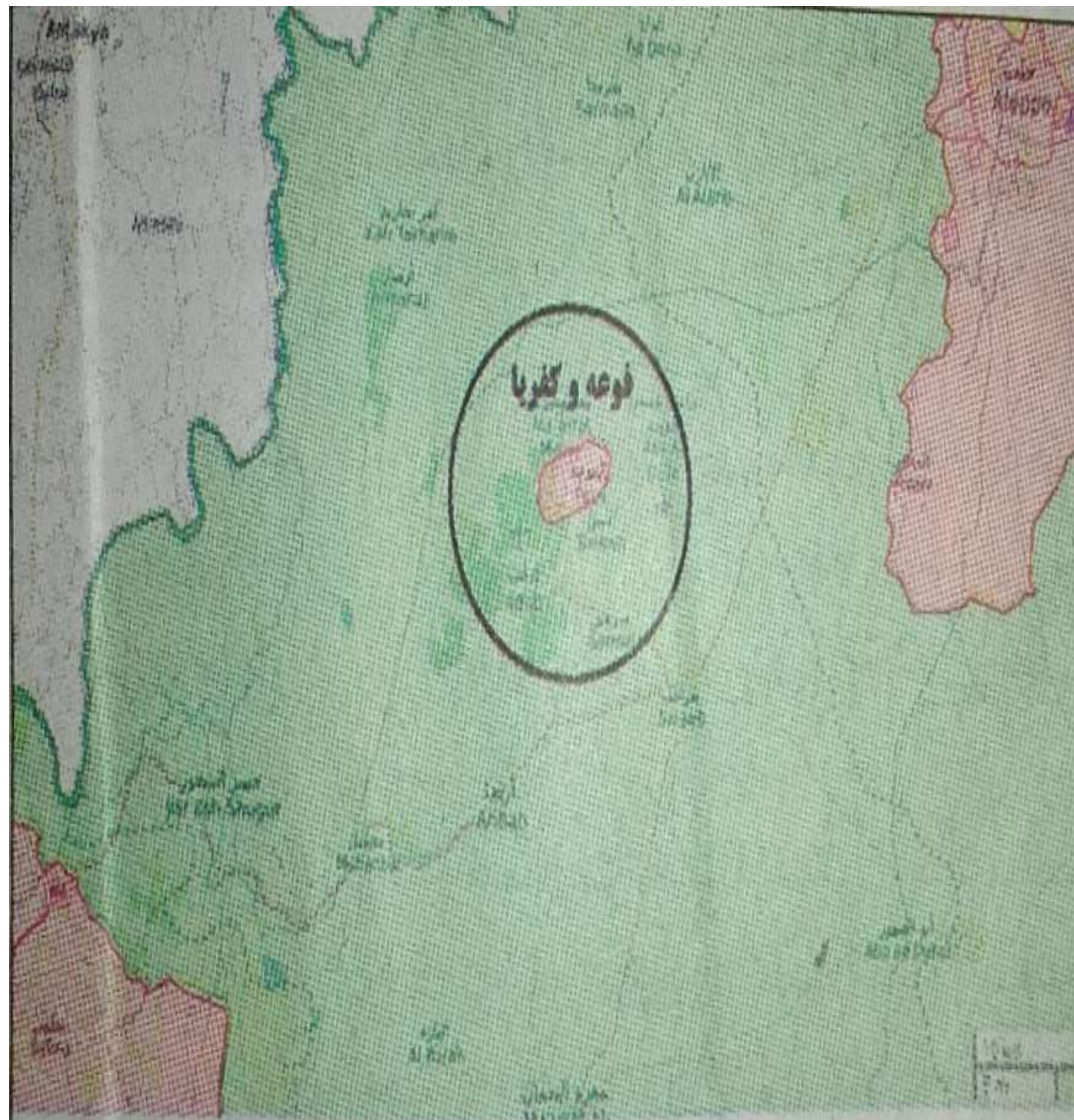
است؛ زیرا باید از بین استحکامات فشرده مخالفان مسلح عبور کنند که این امر در حال حاضر تقریباً ناممکن است. البته این دو روستا اهمیت روانی و اعتقادی بسیار زیادی برای ایران و حزب‌الله دارد. تعداد زیادی از شه‌های ایرانی و حزب‌الله در مسیر رسیدن به این دو روستا جان خود را از دست داده‌اند؛ نمونه رسانه‌ای شده آن شه‌های «خان طومان» است. مسلحان «احرارالشام» و «جبهه النصره» با تک‌تیراندازان به کمین مردم فوعه و کف‌ریا نشسته‌اند و با قصد تقرب (!) ماشه‌ها را می‌چکانند. روش کار نیز بسیار خاص است، شلیک به مردان و جوانانی که در لنز

دوربین تک‌تیراندازان قرار می‌گیرند به قصد کشتن و شلیک به کودکان و زنان عمدتاً به قصد مجروح‌سازی و وارد کردن فشارهای روحی و روانی انجام می‌شود.

از سویی تروریست‌ها و حامیان‌شان می‌دانند که ۲۰ هزار گروگان در این شهر ذخیره بسیار خوبی برای روزهای سخت‌شان است. اوضاع انسانی در این دو روستا به گونه‌ای است که نه غذای مناسبی برای خوردن وجود دارد و نه آب سالمی برای آشامیدن، نه سوختی برای گرم شدن و نه داروی کافی و مناسبی برای درمان. مردم برای فرار از سرمای زمستان

به سوزاندن لوازم منزل خود رو آورده‌اند. بیماری‌های مختلف به دلیل مصرف آب و غذای ناسالم در این دو روستا شایع شده و بیمارستان کوچک فوعه نیز به دلیل نبود امکانات اولیه، از درمان مردم عاجز است.

حتی سرم کافی برای درمان اولیه بیماری وجود ندارد. بر اساس اخبار دریافتی از داخل فوعه، جیره غذایی هر فرد برای چهار روز، یک‌ونیم قرص نان است! کودکان هم در دو روستای فوعه و کفریا، نام بسیاری از میوه‌ها و غذاها را فراموش کرده‌اند.

رنگ قرمز: مناطق تحت کنترل دولت سوریه
رنگ سبز: مناطق تحت کنترل معارضه و تروریست ها

آغای! فایوسی

صدای من را می شنوید؟!

من از **ایران** حرف می زنم، کشوری که به آن

خون های آلوده به **ایدز** صادر کردید.

اینجا بسیاری از مردم **سوگوار** شدند.

ما هرگز فراموش نخواهیم کرد و شما را

نخواهیم بخشید.

تاریخ هم شما را نخواهد بخشید.

برای دانلودهاک رایگان ، روک عکس زیر کلیک / لمس کنید:

